

Методичні рекомендації до самостійної роботи студентів з навчальної дисципліни «Іноземна мова (корегуючий курс, згідно ЗСР – рівень В1)»

Дисципліна «Іноземна мова (корегуючий курс, згідно ЗСР – рівень В1)» має на меті систематизувати та удосконалити знання і уміння студентів, набуті ними за період вивчення іноземної мови на попередніх етапах, і виступає пререквізитом для вузькоспеціальних аспектів вивчення мови професійного спілкування. Вона являє собою новий перспективний напрям міждисциплінарних досліджень, що набуває особливої актуальності в умовах розбудови правової держави і реформування правової системи.

Предмет дисципліни: іноземний суспільно-політичний науковий дискурс, необхідний для формування професійно-орієнтованої комунікативної мовленнєвої компетенції (лінгвістичної, соціолінгвістичної та прагматичної) для забезпечення ефективного спілкування в академічному та професійному середовищі. Зміст програми базується на міжнародних рівнях володіння мовою і спрямований на формування іншомовної комунікативної компетенції, що складається з лінгвістичної компетенції (мовленнєвих умінь і мовних знань), соціолінгвістичної та прагматичної компетенції на рівні В1, яка передбачає готовність студентів до успішного складання міжнародного іспиту Cambridge English Exam; ґрунтуючись на професійних та навчальних уміннях; охоплює професійний та академічний зміст (сфери предметних знань); ситуативний зміст (контекст, у якому представлені матеріали, види діяльності); прагматичний зміст (необхідні практичні та корисні вміння); враховує попередній досвід студентів, їхні потреби у навчанні та кінцеві результати; є модульною за свою організацією. Програма дисципліни «Іноземна мова (корегуючий курс, згідно ЗСР – рівень В1)» спрямована на розвиток інтегрованих мовленнєвих умінь і розрахована на те, що вона буде якомога краще узгоджена з цілями і змістом спеціальностей студентів. Програма сприяє інтеграції на рівні цілей і методів навчання, а також узгодженню навчальних планів, і відповідає професійним потребам здобувачів вищої освіти. Вона розроблена у відповідності до вимог ринку праці, на якому студенти будуть функціонувати як спеціалісти. Програма дисципліни складається з 4 модулів.

Мета навчальної дисципліни «Іноземна мова (корегуючий курс, згідно ЗСР – рівень В1)» – формування іншомовної професійної юридичної комунікативної компетентності, що складається з лінгвістичної компетентності (мовленнєвих умінь і мовних знань), соціолінгвістичної та прагматичної компетентностей на рівні В1.

Завдання:

- сформувати іншомовні юридичні компетентності усного та писемного мовлення, читання, слухання та перекладу;
- удосконалити іншомовні компетентності в суспільно-політичній сфері та сфері міжнародних відносин;
- реферувати та анатувати друковані та аудитивні матеріали в рамках суспільно-політичного дискурсу
- вести бесіду та дискусію в рамках суспільно-політичного дискурсу
- виступати з промовою та презентацією в рамках суспільно-політичного дискурсу з використанням демонстраційних матеріалів та інформаційних технологій

У результаті засвоєння навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен демонструвати такі **результати навчання**:

РН 1 Виявляти знання достатнього діапазону мовлення для чіткого опису в контекстах.

РН 2 Володіти вільно лексикою та темами в контекстах.

РН 3. Спілкуватися зі свідомою граматичною правильністю.

РНС 4. Демонструвати знання морфологічної та синтаксичної структури мови.

РН 5. Володіти вимовою, інтонацією та фразовим наголосом для вираження відтінків значення.

РН 6. Продукувати чітке, змістовне, об'ємне писемне мовлення з належним послідовним

плануванням та розбивкою на абзаци з правильним використанням пунктуації в контекстах.
РН 7. Знати правила написання, уміти користуватись словником та знати умовні позначення, що використовуються в ньому для репрезентації вимови.

РН 8. Брати участь в групових дискусіях/бесідах на загальні, суспільно-політичні теми та тем в контекстах.

РН 9. Користуватись мовленням з соціальними цілями, у тому числі в емоційному, алюзивному та жартівливому аспектах.

РН 10 Використовувати функціонально усне мовлення або письмовий текст, які складаються з поширеної послідовності відрізків: опис, розповідь, коментар, пояснення, вимога, демонстрація, інструкція, аргументація і т.д. в контекстах

РН 11. Використовувати схеми/програми соціальної взаємодії, які підтримують спілкування через інтерактивну комунікативну діяльність.

РН 12. Використовувати у спілкуванні та в процесі пізнання іншомовні соціокультурні та соціолінгвістичні реалії.

Самостійна робота студентів є формою організації навчання, яка зв'язує одно з одним усі блоки навчання та одночасно існує паралельно кожному з них. Самостійна робота – це процес відображення та перевтілення в свідомості студентів явищ об'єктивної дійсності. В цьому процесі самостійна робота студентів виступає як об'єкт діяльності (тобто навчальні завдання, які він мусить виконати) і як форма прояву певних дій в навчанні по виконанню цих завдань. Виходячи з цього, ми дотримуємося такого визначення самостійної роботи студентів – це запланована пізнавальна діяльність виконання творчих навчальних завдань різних видів, яка виконується самостійно з метою надбання знань, накопичення вмінь та навичок, досвіду творчої викладацької діяльності й вироблення професійно важливих якостей. Реалізація такої мети на практиці сприяє розв'язанню завдань інтеграції – повному злиттю навчання і виховання, здійсненню принципу розвиваючого навчання, формуванню особистості майбутнього фахівця. Самостійна робота з іноземної мови вирішує такі завдання: удосконалення знань, навичок і вмінь набутих на практичних заняттях; розширення світогляду студентів; розвиток творчих здібностей, самостійності, естетичних смаків.

Ефективність навчальної діяльності залежить від готовності студента до самонавчання та його індивідуальних якостей. Здатність до самонавчання є однією з найважливіших передумов не тільки успішного оволодіння іноземною мовою, але й формування навичок самостійної діяльності взагалі. У процесі організації самостійної роботи з іноземної мови необхідно враховувати як психологічні особливості особистості, так і психологічні особливості колективу: рівень його розвитку, ступень організації, психологічної, інтелектуальної та емоційної єдності. Знання психологічних особливостей студентів – необхідна передумова успішного виконання вибору відповідних форм самостійної роботи, визначення змісту цих форм організації самостійної роботи. Результативність самостійної роботи з іноземної мови передбачає врахування таких аспектів в його організації, які забезпечують взаємодію взаємозумовлених факторів впливу на особистісний розвиток фахівця (в даному випадку юриста) та формування його комунікативної компетенції, а саме: мотиваційного, ситуативного, комунікативного, особистого і діяльнісного. Необхідно умовою організації самостійної роботи є формування особистісної значущості навчання, яка виникає у студента внаслідок його інтересу не тільки до змісту навчального матеріалу, а й самого процесу набуття знань.

Для розвитку продуктивної самостійної роботи доцільно використовувати таку її організацію, яка поступово орієнтує студентів на підвищення автономії їхнього навчання. Основними організаційними принципами самостійної роботи з іноземної мови є принципи урахування і розвитку індивідуальних особливостей та інтересів студентів, принципи комплексності, захопленості та розвитку ініціативи і самодіяльності. Вимоги щодо організації самостійної роботи: інформативність і змістовність, які сприяють реалізації практичних та загальноосвітніх цілей; комунікативна спрямованість: усі види самостійної роботи повинні забезпечувати користування іноземною мовою як засобом одержання і

передачі інформації в типових природних ситуаціях спілкування; ситуативність; орієнтація завдань на підвищення мовленнєвої активності студентів; емоційність форм і способів реалізації, що сприяє підвищенню інтересу студентів до іншомовної діяльності.

Самостійна робота здобувачів вищої освіти є одним з компонентів освітнього процесу, який являє собою систему організаційних і дидактичних заходів, спрямованих на підготовку фахівців за відповідними освітніми рівнями. Призначення самостійної роботи студентів полягає в самостійному аудиторному та позааудиторному вивчені окремих блоків програми, а також постійному поповнюванні, удосконаленні, систематизації, поглибленні, узагальненні, закріпленні і практичному застосуванні іншомовної професійної компетентності.

Самостійна робота здобувачів вищої освіти здійснюється у таких формах:

- опрацювання нової наукової та навчальної літератури;
- підготовка до практичних занять;
- робота над окремими темами навчальних дисциплін, які згідно з робочою програмою навчальної дисципліни винесені на самостійне опрацювання студентів;
- створення портфолію за темами навчальної дисципліни та його презентація;
- самотестування;
- підготовка індивідуальних робіт (реферат, стаття, тези, есе тощо);
- участь у конкурсах студентських наукових праць;
- підготовка до всіх видів поточних контрольних випробувань (колоквіумів, тестування тощо);
- підготовка до семестрового іспиту тощо.

Вибір здобувачем вищої освіти форм самостійної роботи здійснюється за його власними інтересами та узгоджується з викладачем, який забезпечує організацію, контроль та оцінку якості виконання відповідної роботи.